

tiden inde til, at det kan hjælpe at ophæve dobbelt strafbarhed på lige præcis det område, så vil vi stadig væk ikke afvise at gøre det.

Bendt Bendtsen (KF):

Da Folketinget førstebehandlede beslutningsforslaget fra V og K den 21. november 1996, var der mange kritiske røster, ja, man ønskede nærmest at latterliggøre det forslag, som forelå. Jeg synes, det indlæg, vi hører fra hr. Holger Graversen i dag, er ynkeligt. Når man har læst de svar, der er kommet fra Justitsministeriet, håber jeg ganske stiltfærdigt, at tonen er en lidt anden.

Red Barnet og andre har tilkendegivet, at straffelovens princip om dobbelt strafbarhed ikke bør gælde ved seksuelt misbrug af børn. Dobbelt strafbarhed er et grundlæggende princip i dansk strafferet, og princippet går ud på, at man i almindelighed ikke bør straffe en person for en handling, som er lovlig i det land, hvor handlingen finder sted.

Men hvad så med seksuelt misbrug af børn på et sted, hvor lovgivning er et hul i jorden? Er det så en sag, hvor man blot skal fastholde princippet om dobbelt strafbarhed? Det mener vi altså ikke i Det Konservative Folkeparti.

Vi har selvfølgelig også under udvalgsbehandlingen søgt at få nogle spørgsmål besvaret, og det har ikke været muligt for Justitsministeriet at bestride oplysninger fra organisationer om, at der er en række lande i Asien, Afrika og Sydamerika, hvor man har en meget lav eller slet ingen seksuel lavalder og som følge heraf heller intet værn mod seksuelt misbrug af børn.

Justitsministeriet har dog kunnet bekræfte Red Barnets oplysninger om, at civiliserede lande er begyndt at ændre lovgivningen, så man kan straffe i hjemlandet, uanset om der findes lovgivning i det land, hvor forbrydelserne begås.

Jeg synes også, det må være tankevækkende for de partier, der vendte tommelfingeren nedad ved førstebehandlingen, at et land som Australien har ændret straffeloven i 1994, således at der nu er hjemmel til at straffe for seksuelt misbrug af børn i udlandet i tilfælde, hvor gerningslandets lovgivning ikke i tilstrækkeligt omfang beskytter børn mod misbrug.

Også New Zealand har i 1995 vedtaget en ændring af den newzealandske straffelov, der giver hjemmel til at anvende straffebestemmelser vedrørende seksuelt misbrug af børn i tilfælde, hvor misbruget er sket i udlandet. Der er altså to civiliserede lande i et område af verden,

hvor seksuelt misbrug af børn i Fjernøsten ikke opfattes som en vittighed.

Ser vi lidt indadtil i Europa, har ministeren givet en fyldig besvarelse, og det er da muligt, at V og K er lidt for tidligt på den. Lande som Belgien, Grækenland, Irland, Storbritannien og Sverige holder altså fast i det her princip om dobbelt strafbarhed; men Frankrig, Holland, Tyskland, Luxembourg, Norge og Østrig har gjort op med den dobbelte strafbarhed – Frankrig i 1994, Østrig i 1996. Her har man sagt, at disse beskudte forbrydelser skal straffes, uanset om det er lovligt eller ej i udlandene.

Om det er en fordel for danskerne, som hr. Holger Graversen siger, vil jeg nu nok sætte spørgsmålstegn ved.

Andre lande, som påtænker at ændre lovgivningen på det her område, er Finland, Portugal og Spanien, og i Italien har man allerede fremsat lovforslag, der kriminaliserer seksuelt misbrug af børn i udlandet, uanset om det er strafbart på gerningsstedet.

Jeg vil gerne opfordre Folketinget til at skifte kurs. Tyskland ændrede sin lovgivning i 1993, og her har man ifølge Justitsministeriet rejst 35 sager, og der er sket domfældelse i fem sager. Det er nemt at stå heroppe og sige: Jamen vi vil gerne gøre noget ved det, når der sker noget på et eller andet tidspunkt, men vi kan altså konstatere, at der er rejst sager i vores nabolande, siden man har ændret lovgivningen. Skulle man så tro, at det ikke vil ske her også?

SF's indstilling undrer os lidt, for SF har ofte i etiske sager været på linje med Det Konservative Folkeparti, og jeg vil i det mindste opfordre dette folkeparti til at tage nærmere stilling på dette område.

Op afslutningsvis vil jeg godt spørge, om regeringen nu ikke synes, at den slås for dem, som står på den forkerte side af plankeværket i denne sag.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Jeg synes fortsat, det er uanstændigt af de borgerlige ordførere at tillægge os holdninger, som vi naturligvis ikke har. Vi finder disse gerninger lige så modbydelige, som de gør – naturligvis.

Så vil jeg godt spørge hr. Bendt Bendtsen: Kan hr. Bendt Bendtsen komme herop på talerstolen og nævne bare ét land, hvor det ikke er strafbart? Der er i hvert fald ikke mange lande tilbage i verden, hvor det ikke er strafbart. Lad os høre, i hvilke lande det ikke er strafbart.